

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0141/2014

21.2.2014

NÁVRH PREDBEŽNEJ SPRÁVY

o návrhu nariadenia Rady o zriadení Európskej prokuratúry
(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

Spravodajca: Salvatore Iacolino

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko (*):

Ingeborg Gräble, Výbor pre rozpočtovú kontrolu

(*) Postup pridružených výborov – článok 50 rokovacieho poriadku

PR_Consent_Interim

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	4
PRÍLOHA K UZNESENIU	13
DÔVODOVÁ SPRÁVA	21
STANOVISKO VÝBORU PRE KONTROLU ROZPOČTU (*).....	22
STANOVISKO VÝBORU PRE ROZPOČET.....	27
STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVNE VECI.....	31
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE.....	34

(*) Postup pridružených výborov – článok 50 rokovacieho poriadku

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o návrhu nariadenia Rady o zriadení Európskej prokuratúry (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na návrh nariadenia Rady (COM (2013)0534),
- so zreteľom na návrh nariadenia o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) (COM(2013)0535),
- so zreteľom na návrh smernice o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva (COM(2012)0363),
- so zreteľom na uznesenie Rady z 30. novembra 2009 o pláne na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. októbra 2013 o organizovanej trestnej činnosti, korupcii a praní špinavých peňazí: odporúčania týkajúce sa opatrení a iniciatív, ktoré sa majú vykonať¹,
- so zreteľom na iné nástroje v oblasti trestného súdnictva, ktoré boli prijaté v rámci spolurozhodovacieho postupu Európskym parlamentom a Radou, ako je smernica 2013/48/EÚ o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a o práve na informovanie po zatknutí, smernica o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach atď.,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ľudských právach,
- so zreteľom na články 2, 6 a 7 Zmluvy o Európskej únii a na Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 86, 218, 263, 265, 267, 268 a 340,
- so zreteľom na stanovisko Agentúry Európskej únie pre základné práva,
- so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru z 11. decembra 2013,
- so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov z 30. januára 2014,
- so zreteľom na článok 81 ods. 3 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na predbežnú správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a stanoviská, Výboru pre kontrolu rozpočtu, Výboru pre rozpočet a

¹ Prijaté texty, P7_TA(2013)0444.

Výboru pre ústavné veci (A7-0141/2014),

- A. keďže hlavnými cieľmi vytvorenia Európskej prokuratúry je prispieť k posilneniu ochrany finančných záujmov Únie, posilniť dôveru podnikov a občanov EÚ v inštitúcie Únie a zabezpečiť účinnejšie a efektívnejšie vyšetrovanie a stíhanie trestných činov, ktoré poškodzujú finančné záujmy EÚ, a zároveň plne rešpektovať základné práva zakotvené v Charte základných práv Európskej únie;
- B. keďže EÚ si sama stanovila úlohu vytvárať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a keďže podľa článku 6 Zmluvy o Európskej únii dodržiava ľudské práva a základné slobody; keďže trestná činnosť nadobúda čoraz viac cezhraničný charakter a keďže trestná činnosť proti finančným záujmom Únie spôsobuje každoročne značné finančné škody, musí EÚ zabezpečiť účinnú reakciu, ktorá pridáva hodnotu spoločnému úsiliu všetkých členských štátov, pretože ochranu rozpočtu EÚ pred podvodmi možno lepšie dosiahnuť na úrovni EÚ;
- C. keďže by sa mala uplatňovať zásada nulovej tolerancie v prípade rozpočtu EÚ, aby sa podvody proti finančným záujmom Európskej únie riešili jednotnejším a účinnejším spôsobom;
- D. keďže členské štáty nesú hlavnú zodpovednosť za plnenie približne 80 % rozpočtu Únie, ako aj za výber vlastných zdrojov, ako je stanovené v rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom¹, ktoré bude onedlho nahradené rozhodnutím Rady o zmenenom návrhu rozhodnutia Rady o systéme vlastných zdrojov Európskej únie (COM(2011)739 final) predloženom Komisiou;
- E. keďže je rovnako dôležité zabezpečiť ochranu finančných záujmov Únie tak na úrovni výberu zdrojov EÚ, ako aj na úrovni výdavkov;
- F. keďže 10 % vyšetrovaní úradu OLAF sa týka prípadov cezhraničnej organizovanej trestnej činnosti, no tieto prípady predstavujú 40 % celkového finančného poškodenia finančných záujmov Európskej únie;
- G. keďže zriadenie Európskej prokuratúry je jediným aktom v oblasti trestného práva, pre ktorý sa nebude môcť použiť riadny legislatívny postup;
- H. keďže návrh nariadenia o zriadení Európskej prokuratúry je neoddeliteľne spojený s návrhom smernice o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva a návrhom nariadenia o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust), na ktoré sa vzťahuje riadny legislatívny postup;
- I. keďže dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa právneho štátu musí byť hlavnou zásadou pre všetky európske právne predpisy, a to najmä v oblasti spravodlivosti a ochrany základných ľudských práv;
- J. keďže 14 komôr národných parlamentov z 11 členských štátov udelilo „žltú kartu“

¹ Ú. v. EÚ L 163, 23.6.2007, s. 17.

návrhu Komisie a keďže 27. novembra 2013 sa Komisia rozhodla zachovať tento návrh, hoci napriek tomu uviedla, že náležite zohľadní odôvodnené stanoviská komôr národných parlamentov počas legislatívneho procesu;

- K. keďže v článku 86 ods. 1 ZFEÚ sa v Rade vyžaduje jednotnosť pri vytvorení Európskej prokuratúry; keďže sa zdá byť veľmi nepravdepodobné, že sa táto jednotnosť dosiahne, a preto je pravdepodobnejšie, že niektoré členské štáty vytvoria Európsku prokuratúru prostredníctvom posilnenej spolupráce, ktorá si bude vyžadovať, aby Komisia predložila nový návrh;
1. považuje návrh Európskej komisie za ďalší krok smerom k realizácii európskeho priestoru trestného súdnictva a posilneniu nástrojov pre boj proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie, a tým k zvýšeniu dôvery daňových poplatníkov v EÚ;
 2. nazdáva sa, že zriadenie Európskej prokuratúry by mohlo za predpokladu, že sa na nej budú zúčastňovať všetky štáty, zabezpečiť osobitnú pridanú hodnotu pre oblasť slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, keďže finančné záujmy Únie, a teda záujmy európskych daňových poplatníkov, sa musia chrániť vo všetkých členských štátoch;
 3. vyzýva Radu, aby vo veľkej miere zapojila Parlament do svojich legislatívnych prác prostredníctvom stáleho toku informácií a nepretržitých konzultácií s Parlamentom, čo umožní dospieť k výsledku, ktorý bude v súlade so zmenami Zmluvy o fungovaní Európskej únie po lisabonskom procese a ktorý bude v podstate konsenzom;
 4. vzhľadom na to, že považuje zladenie komplexných opatrení Európskej únie v oblasti justície za zásadnú hodnotu pre ich účinnosť, vyzýva európsky zákonodarný orgán, aby sa vyrovnal s týmto návrhom s prihliadnutím na ďalšie úzko súvisiace návrhy, ako je návrh smernice o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva, návrh nariadenia o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a iné príslušné nástroje v oblasti trestného súdnictva a procesných práv, a to s cieľom zabezpečiť jeho plnú kompatibilitu s uvedenými opatreniami a dôsledné vykonávanie;
 5. zdôrazňuje, že právomoci a postupy Európskej prokuratúry musia dodržiavať zásady základných práv zakotvených v Charte základných práv Európskej únie, Európskom dohovore o ľudských právach a ústavných tradíciách členských štátov; vyzýva preto Radu, aby náležite vzala do úvahy tieto odporúčania:
 - (i) Európska prokuratúra musí vykonávať svoju činnosť tak, že bude prísne dodržiavať právo na spravodlivý proces, a teda v prísnom súlade so zásadou práva na zákonného sudcu, ktorá vyžaduje, aby boli kritériá, ktoré určujú, ktorý súd je príslušný na výkon právomoci, jasne stanovené vopred; keďže súčasné znenie článku 27 ods. 4 udeľuje Európskej prokuratúre nadmernú diskrečnú právomoc pri uplatňovaní rozličných jurisdikčných kritérií, mali by byť tieto kritériá záväzné a mala by sa medzi nimi vytvoriť hierarchia v záujme zabezpečenia predvídateľnosti; v tejto súvislosti by sa mali brať do úvahy práva podozrivých osôb; okrem toho by určenie kompetencie v súlade s týmito kritériami malo byť predmetom súdneho preskúmania;

- (ii) Európska prokuratúra by mala byť v plnej miere nezávislá od vnútroštátnych vlád a inštitúcií EÚ a mala by byť chránená pred akýmkoľvek politickým tlakom;
- (iii) rozsah právomoci Európskej prokuratúry by mal byť presne určený, aby bolo možné určiť ex ante trestné činy, ktoré pokrýva; Parlament žiada dôslednú revíziu vymedzení obsiahnutých v článku 13 návrhu Komisie o doplnkovej právomoci, keďže v súčasnom znení prekračujú rozsah pôsobnosti článku 86 ods. 1 až 3 ZFEÚ; malo by sa to urobiť tak, aby sa zabezpečilo rozšírenie právomocí Európskej prokuratúry na iné trestné činy ako tie, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, len v prípade, keď kumulatívne:
 - a) jednotlivец súbežne pácha trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie a iné trestné činy; a
 - b) trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie prevládajú a iné sú skôr doplnkové; a
 - c) zabránilo by sa ďalšiemu pokusu o trestné činy a ich potrestaniu, ak by neboli trestne stíhané a predvedené pred súd aj za trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie;

Okrem toho by určenie kompetencie v súlade s týmito kritériami malo byť predmetom súdneho preskúmania;

- (iv) vzhľadom k tomu, že smernica uvedená v článku 12 návrhu, v ktorom sa ustanovuje právomoc európskeho prokurátora, pokiaľ ide o trestné činy, ešte nebola prijatá, v texte návrhu by sa malo preto osobitne uviesť, že európsky prokurátor nemôže stíhať za trestné činy, ktoré ešte nie sú stanovené v príslušných právnych predpisoch členských štátov v čase spáchania trestného činu; Európska prokuratúra by navyše nemala uplatňovať svoje právomoci, pokiaľ ide o trestné činy spáchané predtým, než sa stane plne funkčnou; článok 71 návrhu by sa mal preto zodpovedajúcim spôsobom zmeniť;
- (v) vyšetrovacie nástroje a vyšetrovacie opatrenia, ktoré má Európska prokuratúra k dispozícii, by mali byť jednotné, jasne vymedzené a zlučiteľné so všetkými právnymi systémami členských štátov, ktoré ich vykonávajú; kritériá používania vyšetrovacích opatrení by sa okrem toho mali podrobnejšie vymedziť, aby sa zabezpečilo vylúčenie snáh o získanie výhodnejšieho právneho postavenia;
- (vi) prípustnosť dôkazov a ich hodnotenie v súlade s článkom 30 sú kľúčovými prvkami pri vyšetrovaní trestného činu; príslušné pravidlá by mali byť jasné a jednotné, kdekoľvek sa rozširuje právomoc Európskej prokuratúry, a mali by dokonale zodpovedať plnému rešpektovaniu procesných záruk; s cieľom zabezpečiť takýto súlad by podmienky prípustnosti dôkazov mali dodržiavať všetky práva, ktoré sú zaručené v Charte základných práv Európskej únie, Európskom dohovore o ľudských právach a v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva;
- (vii) právo na účinný opravný prostriedok by sa malo presadzovať kedykoľvek počas

činnosti európskeho prokurátora v Únii; rozhodnutia prijaté európskym prokurátorom by preto mali podliehať súdnemu preskúmaniu pred príslušným súdom; v tejto súvislosti by rozhodnutia európskeho prokurátora prijaté pred procesom, alebo nezávisle od neho, napríklad tie, ktoré sú uvedené v článkoch 27, 28, 29, pokiaľ ide o právomoci, zamietnutie prípadu alebo transakcie, mali podliehať opravným prostriedkom, ktoré poskytuje Súdny dvor.

Článok 36 návrhu by sa mal prepracovať tak, aby sa zabránilo obchádzaniu ustanovení zmluvy o príslušnosti súdov Únie a o neprimeranom obmedzovaní práva na účinnú súdnu nápravu podľa článku 47 ods. 1 Charty základných práv.

- (viii) v ustanoveniach článku 28 by sa malo jasne určovať, že po zamietnutí prípadu európskym prokurátorom, ktorý sa týka menej závažných priestupkov, sa vnútroštátnym prokuratúram nebráni v ďalšom vyšetrovaní a stíhaní prípadu, pokiaľ im to umožňujú ich právne predpisy; ak nie je možné napraviť nepredvídateľný nedostatok relevantných dôkazov ďalšími primeranými krokmi vyšetrovania, zamietnutie je povinné; okrem toho počas vyšetrovania by sa malo čo najskôr zistiť, či existujú dôvody na povinné zamietnutie, pričom zamietnutie by malo bezodkladne nasledovať po zistení niektorého z dôvodov na povinné zamietnutie;
 - (ix) je nutné predchádzať svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti za každých okolností; preto by sa mala podmienka riadneho výkonu spravodlivosti ako dôvod pre transakciu, ako sa stanovuje v článku 29 ods. 1 návrhu, nahradiť konkrétnymi kritériami; transakcia by sa mala vylúčiť podľa času obžaloby a za všetkých okolností v prípadoch, ktoré sa môžu zamietnuť podľa článku 28 návrhu, ako aj v závažných prípadoch;
 - (x) keďže právomoci Európskej prokuratúry vyžadujú nielen súdne preskúmanie Súdnym dvorom, ale aj dohľad zo strany Európskeho parlamentu a národných parlamentov, musia sa začleniť príslušné ustanovenia najmä s cieľom zabezpečiť účinné a jednotné postupy medzi členskými štátmi a súlad so zásadami právneho štátu;
6. okrem toho vyzýva Radu, s poukázaním na dôsledné rešpektovanie základných zásad, ktorých priamym odrazom je spravodlivý proces a záruky obhajoby v trestnom konaní, aby zohľadnila a vykonala tieto odporúčania:
- (i) všetky činnosti Európskej prokuratúry by mali zaručiť vysokú úroveň ochrany práva na obhajobu, najmä vzhľadom k tomu, že Únia by sa mohla stať priestorom, v ktorom by Európska prokuratúra počas svojho fungovania bez toho, aby musela siahnuť po nástrojoch vzájomnej právnej pomoci; v tejto súvislosti predstavuje dodržiavanie minimálnych noriem EÚ v oblasti práv jednotlivcov v trestných konaniach vo všetkých členských štátoch hlavnú súčasť náležitého fungovania Európskej prokuratúry.

V tejto súvislosti je treba poznamenať, že plán na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní, ktorý prijala Rada 30. novembra 2009, ešte nebol dokončený a že v návrhu sa odkazuje len na

vnútroštátne právne predpisy, pokiaľ ide o právo mlčať, zásadu prezumpcie nevinoty, právo na právnu pomoc a zisťovanie zo strany obhajoby; preto v záujme dodržiavania zásady rovnosti prostriedkov by sa mal zákon, ktorý sa uplatňuje na podozrivé alebo obvinené osoby zapojené do konaní Európskej prokuratúry, uplatňovať aj na procesné záruky voči aktom, pokiaľ ide o vyšetrovanie či trestné stíhanie týchto osôb, pričom sa táto úprava nedotkne akýchkoľvek dodatočných alebo vyšších noriem či procesných záruk, ktoré udeľuje právo Únie;

- (ii) po uplynutí príslušného obdobia transpozície by sa netransponovanie či nesprávne transponovanie niektorého z právnych predpisov v oblasti procesných práv Únie nemalo interpretovať proti jednotlivcovi v rámci vyšetrovania či trestného stíhania a ich uplatňovanie bude vždy v súlade s judikatúrou Súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva;
 - (iii) malo by sa zabezpečiť rešpektovanie zásady ne bis in idem;
 - (iv) trestné stíhanie by malo byť v súlade s článkom 6 Zmluvy o Európskej únii, článkom 16 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, Chartou základných práv Európskej únie a platnými právnymi predpismi EÚ v oblasti ochrany osobných údajov; osobitná pozornosť by sa mala venovať právam osôb, ktorých osobné údaje sa prevádzajú tretím štátom alebo medzinárodným organizáciám;
7. žiada Radu, aby zohľadnila nasledujúce odporúčania, a pripomína, že je potrebné, aby štruktúra Európskej prokuratúry bola efektívna, jednoduchá, účinná a schopná dosiahnuť čo najlepšie výsledky:
- (i) na zabezpečenie úspešného a spravodlivého výsledku vyšetrovacích úkonov a ich koordinácie je nutné, aby tí, ktorí ich riadia, mali podrobné znalosti o právnych systémoch zúčastnených krajín; na tieto účely by organizačný model Európskej prokuratúry mal na ústrednej úrovni zabezpečiť primerané zručnosti, skúsenosti a vedomosti o právnych systémoch členských štátov;
 - (ii) aby sa rozhodnutia prijímali rýchlo a efektívne, je nutné, aby rozhodovací proces mohla vykonávať Európska prokuratúra, a to s pomocou vnútroštátnych prokurátorov poverených riešením konkrétnych prípadov;
 - (iii) s cieľom zabezpečiť, aby Európska prokuratúra mohla zaručovať vysokú úroveň nezávislosti, efektívnosti, skúsenosti a profesionality, je potrebné, aby boli jej zamestnanci vysokokvalifikovaní a zabezpečovali dosiahnutie cieľov stanovených v tomto uznesení; títo zamestnanci môžu pochádzať predovšetkým z odvetvia súdnictva, právnych povolání alebo z iných odvetví, v rámci ktorých získali uvedené skúsenosti a odborné znalosti, ako aj príslušné znalosti o právnych systémoch členských štátov; v tejto súvislosti, ako uviedla Európska komisia v bode 4 dôvodovej správy k návrhu z hľadiska celkových nákladov, musia vyhovovať súčasným potrebám účinnosti a funkčnosti Európskej prokuratúry;
 - (iv) mal by sa vytvoriť kontrolný mechanizmus a každoročne by sa mali podávať správy o činnosti Európskej prokuratúry;

8. berie na vedomie myšlienku založiť Európsku prokuratúru na existujúcich štruktúrach, čo by bolo riešenie, ktoré podľa očakávaní Komisie nespôsobí Únii ani jej členským štátom žiadne podstatné nové náklady, pretože administratívnu činnosť prokuratúry zabezpečí Eurojust a ľudské zdroje jej poskytnú existujúce subjekty ako OLAF;
9. vyjadruje pochybnosti v súvislosti s argumentom týkajúcim sa nákladovej efektívnosti predloženým v návrhu, pretože ak má Európska prokuratúra vykonávať účinné vyšetrovanie a stíhanie, mala by vytvoriť špecializované oddelenia (jedno na každý členský štát), ktoré musia disponovať rozsiahlymi poznatkami o vnútroštátnom právnom rámci; žiada, aby sa vypracovala analýza, ktorá by posúdila náklady na vytvorenie Európskej prokuratúry a jeho prípadné dôsledky na rozpočty členských štátov; žiada, aby sa takáto analýza vykonala s cieľom odhadnúť aj prínosy;
10. vyjadruje znepokojenie nad tým, že návrh vychádza z predpokladu, že administratívne služby, ktoré poskytuje Eurojust, nebudú mať na túto decentralizovanú agentúru žiadny vplyv vo finančnej ani personálnej oblasti; preto sa domnieva, že finančný výkaz je zavádzajúci; v tejto súvislosti upozorňuje na svoju žiadosť, aby Komisia predložila aktualizovaný finančný výkaz zohľadňujúci prípadné zmeny zákonodarcu pred uzatvorením legislatívneho procesu;
11. odporúča, aby Komisia podľa ustanovení článku 86 ods. 1 ZFEÚ, na základe ktorého môže Európsku prokuratúru Rada vytvoriť, „z Eurojustu“, stanovila jednoduchý presun finančných zdrojov na Európsku prokuratúru z úradu OLAF, a aby Európska prokuratúra využila expertízu a pridanú hodnotu ponúkanú zamestnancami Eurojustu;
12. zdôrazňuje, že nedostal žiadne jasné informácie o tom, či sa na Európsku prokuratúru ako na novozriadený orgán vzťahuje znížovanie stavu zamestnancov plánované pre všetky inštitúcie a orgány Únie; jasne uvádza, že takýto prístup by nepodporil;
13. vyzýva Radu, aby objasnila právomoci každého existujúceho orgánu chrániaceho finančné záujmy Únie; zdôrazňuje, že je nanajvýš dôležité, aby sa bližšie definoval a jasne vymedzil vzťah medzi Európskou prokuratúrou a inými existujúcimi orgánmi, ako sú Eurojust a Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF); zdôrazňuje, že Európska prokuratúra by mala využiť dlhoročné odborné znalosti OLAF vo vedení vyšetrovaní, na vnútroštátnej úrovni ako aj na úrovni Únie, v oblastiach týkajúcich sa ochrany finančných záujmov Únie vrátane korupcie; obzvlášť zdôrazňuje, že by Rada mala objasniť komplementaritu medzi činnosťami úradu OLAF a Európskou prokuratúrou týkajúcimi sa „interných“ a „externých“ vyšetrovaní; zdôrazňuje, že súčasný návrh Komisie neobjasňuje ani jeho vzťah s Európskou prokuratúrou ani spôsob vedenia interných vyšetrovaní v rámci inštitúcií EÚ;
14. domnieva sa, že by sa mali dôkladnejšie preskúmať prekrývajúce sa činnosti úradu OLAF, Eurojustu a Európskej prokuratúry, s cieľom minimalizovať riziko konfliktu pôsobností; vyzýva Radu, aby objasnila príslušné právomoci týchto orgánov, stanovila možné spoločné právomoci a nedostatky, a v prípade potreby navrhla prostriedky nápravy;
15. žiada, za predpokladu, že isté členské štáty pravdepodobne odstúpia od návrhu o Európskej prokuratúre, vypracovanie analýzy, ktorá by objasňovala, ktoré oddelenia

úradu OLAF a ktorí zamestnanci budú presunutí do Európskej prokuratúry a ktorí ostanú v rámci úradu OLAF; žiada, aby si úrad OLAF ponechal poskytnuté prostriedky potrebné na boj proti podvodom, keďže táto činnosť nespadá do mandátu Európskej prokuratúry;

16. poukazuje na to, že úrad OLAF bude mať naďalej právomoc v prípade tých členských štátov, ktoré sa nezúčastnia na vytvorení Európskej prokuratúry, a že by sa im mala poskytnúť rovnocenná úroveň procesných záruk;
17. vyzýva preto Komisiu, aby do návrhu zahrnula spolu so zmenami týkajúcimi sa nariadenia o úrade OLAF, ktoré vyplývajú z vytvorenia Európskej prokuratúry, dostatočné procesné záruky vrátane možnosti súdneho preskúmania opatrení, ktoré úrad OLAF prijal v rámci vyšetrovania;
18. domnieva sa, že povinnosti uložené vnútroštátnym orgánom informovať Európsku prokuratúru o akomkoľvek správaní, ktoré by mohlo predstavovať trestný čin v rámci ich právomoci, by mali byť zosúladené s existujúcimi povinnosťami na úrovni členských štátov, nemali by ich presahovať a mali by rešpektovať nezávislosť týchto úradov;
19. žiada, aby sa vypracoval osobitný súbor pravidiel na úrovni Únie s cieľom zabezpečiť harmonizovanú ochranu informátorov;
20. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Európska prokuratúra nemá právomoc v oblasti závažných foriem cezhraničných trestných činov, ako je organizovaná trestná činnosť; vyzýva Komisiu, aby v tejto súvislosti vypracovala posúdenie vplyvu;
21. vyzýva Radu, aby ďalej zvyšovala účinnosť a efektívnosť príslušných súdnych dvorov v členských štátoch, ktoré sú nevyhnutné pre úspešnosť projektu Európskej prokuratúry;
22. víta myšlienku zakotvenia Európskej prokuratúry do existujúcich decentralizovaných štruktúr prostredníctvom zainteresovania vyslaných národných prokurátorov ako „osobitných poradcov“; uvedomuje si potrebu viac sa venovať nezávislosti vymenovaných prokurátorov voči vnútroštátnemu súdnictvu a transparentnosti postupov pri ich výbere s cieľom vyhnúť sa akémukoľvek náznaku zvýhodňovania zo strany Európskej prokuratúry;
23. domnieva sa, že pre delegovaných európskych prokurátorov a ich zamestnancov by sa mala jednotným a účinným spôsobom zabezpečiť náležitá odborná príprava v oblasti trestného práva EÚ;
24. pripomína Rade a Komisii, že je nanajvýš dôležité, aby Európsky parlament, spolutvorca právnych predpisov v oblasti hmotného a procesného trestného práva, ostal úzko zapojený do procesu zriadenia Európskej prokuratúry a aby jeho postavenie bolo riadne zohľadnené vo všetkých fázach postupu; na tento účel má v úmysle udržiavať časté kontakty s Komisiou a Radou s cieľom zabezpečiť v tomto zmysle plodnú spoluprácu; v plnej miere si uvedomuje zložitosť úlohy a nutnosť určenia primeranej lehoty na jej realizáciu, je pripravený vyjadriť svoje stanovisko k budúcemu vývoju týkajúcemu sa Európskej prokuratúry, v prípade potreby aj s ďalšími priebežnými

správami;

25. vyzýva Radu, aby venovala dostatočný čas dôkladnému posúdeniu návrhu Komisie a nenáhlila sa ukončiť svoje rokovania; zdôrazňuje, že sa treba vyhnúť predčasnému prechodu na postup posilnenej spolupráce;
26. poveruje svojho predsedu, aby vyzval Radu na pokračovanie rokovaní;
27. upozorňuje Radu, že uvedené politické usmernenia tvoria technickú prílohu tohto uznesenia;
28. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.

PRÍLOHA K UZNESENIU

Odôvodnenie 22

Zmena 1

Návrh nariadenia

(22) Trestné činy, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, sú často úzko spojené s ďalšími trestnými činmi. Právomoc Európskej prokuratúry má v záujme **procesnej efektívnosti** a zabránenia možnému porušeniu zásady ne bis in idem pokrývať aj trestné činy, ktoré sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch technicky nevymedzujú ako trestné činy, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, ak sú ich podstatné skutočnosti identické a **neoddeliteľne spojené** so skutočnosťami trestných činov, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie. V takýchto zmiešaných prípadoch, keď prevláda trestný čin, ktorý poškodzuje finančné záujmy Únie, by sa po konzultácii s príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov mala vykonávať právomoc Európskej prokuratúry. Prevaha sa má určiť na základe kritérií, ako je finančný vplyv trestných činov na Úniu, na vnútroštátne rozpočty, počet poškodených alebo ďalšie okolnosti týkajúce sa závažnosti trestných činov alebo uplatniteľné sankcie.

Pozmeňujúci návrh

(22) Trestné činy, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, sú často úzko spojené s ďalšími trestnými činmi. Právomoc Európskej prokuratúry má v záujme zabránenia možnému porušeniu zásady ne bis in idem pokrývať aj trestné činy, ktoré sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch technicky nevymedzujú ako trestné činy, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, ak sú ich podstatné skutočnosti identické so skutočnosťami trestných činov, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie. V takýchto zmiešaných prípadoch, keď prevláda trestný čin, ktorý poškodzuje finančné záujmy Únie, by sa po konzultácii s príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov mala vykonávať právomoc Európskej prokuratúry. Prevaha sa má určiť na základe kritérií, ako je finančný vplyv trestných činov na Úniu, na vnútroštátne rozpočty, počet poškodených alebo ďalšie okolnosti týkajúce sa závažnosti trestných činov alebo uplatniteľné sankcie.

Článok 13

Zmena 2

Návrh nariadenia

1. Keď sú trestné činy uvedené v článku 12 ***neoddeliteľne*** spojené s trestnými činmi inými, než sú trestné činy uvedené v článku 12, ***a ich spoločné vyšetrovanie a trestné stíhanie je v záujme dobrého výkonu spravodlivosti***, právomoc Európskej prokuratúry sa vzťahuje aj na tieto trestné činy za podmienky, že ***trestné činy uvedené v článku 12 prevládajú a ostatné trestné činy sú založené na identických skutočnostiach***.

Keď tieto podmienky nie sú splnené, členský štát, do ktorého právomoci patria uvedené iné trestné činy, má právomoc, aj pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článku 12.

2. Európska prokuratúra a vnútroštátne orgány trestného stíhania sa pri určovaní orgánu, ktorý má právomoc podľa odseku 1, navzájom radia. V prípade potreby sa na uľahčenie určenia tejto právomoci môže v súlade s článkom 57 zapojiť aj Eurojust.

3. V prípade nezhody medzi Európskou prokuratúrou a vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania vo veci právomoci podľa odseku 1 rozhodne o doplnkovej právomoci vnútroštátny justičný orgán s právomocou rozhodovať o pridelení právomocí týkajúcich sa trestného stíhania

Pozmeňujúci návrh

1. Keď sú trestné činy uvedené v článku 12 spojené s trestnými činmi inými, než sú trestné činy uvedené v článku 12, právomoc Európskej prokuratúry sa vzťahuje aj na tieto trestné činy za podmienky, že ***sú splnené tieto kumulatívne podmienky***:

- ***jeden konkrétny súbor faktov súbežne predstavuje trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie a zároveň iný/iné trestný/trestné čin/činy, a***

- ***trestný/trestné čin/činy poškodzujúci/poškodzujúce finančné záujmy Únie prevláda/prevládajú a iný/iné je/sú skôr doplnkový/doplnkové, a***

- ***d'alšie stíhanie a trest za iný/iné trestný/trestné čin/činy by nebolo/neboli možné, ak by neboli trestne stíhaní a predvedení pred súd aj za trestný/trestné čin/činy poškodzujúci/poškodzujúce finančné záujmy Únie.***

Keď tieto podmienky nie sú splnené, členský štát, do ktorého právomoci patria uvedené iné trestné činy, má právomoc, aj pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článku 12.

2. Európska prokuratúra a vnútroštátne orgány trestného stíhania sa pri určovaní orgánu, ktorý má právomoc podľa odseku 1, navzájom radia. V prípade potreby sa na uľahčenie určenia tejto právomoci môže v súlade s článkom 57 zapojiť aj Eurojust.

3. V prípade nezhody medzi Európskou prokuratúrou a vnútroštátnymi orgánmi trestného stíhania vo veci právomoci podľa odseku 1 rozhodne o doplnkovej právomoci vnútroštátny justičný orgán s právomocou rozhodovať o pridelení právomocí týkajúcich sa trestného stíhania

na vnútroštátnej úrovni.

4. **Na** určenie právomoci podľa tohto článku *sa nevzťahuje preskúmanie*.

na vnútroštátnej úrovni.

4. Určenie právomoci podľa tohto článku **môže byť predmetom preskúmania súdom prvého stupňa ex offo, ako sa uvádza v článku 27 ods. 4 návrhu**.

Zmena 3

Návrh nariadenia

(46) Všeobecné pravidlá o transparentnosti, ktoré sa vzťahujú na agentúry Únie, sa uplatňujú aj na Európsku prokuratúru, **ale len vzhľadom na jej administratívne úlohy, aby sa nijako neohrozila požiadavka dôvernosti jej operačnej práce. Podobne aj** pri administratívnych šetreniach vykonávaných európskym ombudsmanom sa má rešpektovať požiadavka dôvernosti Európskej prokuratúry.

Pozmeňujúci návrh

(46) Všeobecné pravidlá o transparentnosti, ktoré sa vzťahujú na agentúry Únie, sa uplatňujú aj na Európsku prokuratúru; pri administratívnych šetreniach vykonávaných európskym ombudsmanom sa má rešpektovať požiadavka dôvernosti Európskej prokuratúry.

Článok 27

Zmena 4

Návrh nariadenia

1. Európsky prokurátor a delegovaní európski prokurátori majú rovnaké právomoci ako štátni prokurátori v členských štátoch, pokiaľ ide o trestné stíhanie a podanie prípadu na súd, najmä právomoc predniesť žalobné návrhy, zúčastňovať sa na zhromažďovaní dôkazov a využívať dostupné prostriedky nápravy.

2. Ak príslušný delegovaný európsky prokurátor považuje vyšetrowanie za ukončené, predloží európskemu prokurátorovi na preskúmanie zhrnutie prípadu s návrhom obžaloby a zoznamom dôkazov. Pokiaľ európsky prokurátor nenariadi zamietnutie prípadu podľa článku 28, nariadi delegovanému európskemu prokurátorovi, aby prípad s obžalobou predložil príslušnému vnútroštátnemu súdu

Pozmeňujúci návrh

1. Európsky prokurátor a delegovaní európski prokurátori majú rovnaké právomoci ako štátni prokurátori v členských štátoch, pokiaľ ide o trestné stíhanie a podanie prípadu na súd, najmä právomoc predniesť žalobné návrhy, zúčastňovať sa na zhromažďovaní dôkazov a využívať dostupné prostriedky nápravy.

2. Ak príslušný delegovaný európsky prokurátor považuje vyšetrowanie za ukončené, predloží európskemu prokurátorovi na preskúmanie zhrnutie prípadu s návrhom obžaloby a zoznamom dôkazov. Pokiaľ európsky prokurátor nenariadi zamietnutie prípadu podľa článku 28, **alebo v prípade, že na základe jeho/jej pokynu poskytnúť transakciu podľa článku 29 nebola táto ponuka prijatá,**

alebo odovzdal naspäť na ďalšie vyšetrowanie. Príslušnému vnútroštátnemu súdu môže prípad predložiť aj európsky prokurátor.

3. V obžalobe predloženej príslušnému vnútroštátnemu súdu sa uvedú dôkazy, ktoré sa použijú v súdnom konaní.

4. Európsky prokurátor v úzkej spolupráci s delegovaným európskym prokurátorom, ktorý prípad predkladá, a po zohľadnení potreby riadneho výkonu spravodlivosti, vyberie jurisdikciu súdneho konania a určí príslušný vnútroštátny súd, pričom zohľadní tieto kritériá:

a) miesto, kde bol trestný čin spáchaný, alebo v prípade viacerých trestných činov miesto, kde bola spáchaná väčšina trestných činov;

b) miesto, kde má obvinená osoba svoj obvyklý pobyt;

c) miesto, kde sa nachádzajú dôkazy;

d) miesto, kde majú obvyklý pobyt priame obete.

5. Ak je to potrebné na účely vymáhania, následných administratívnych krokov alebo monitorovania, európsky prokurátor informuje o obžalobe príslušné vnútroštátne orgány, zainteresované osoby a príslušné inštitúcie, orgány a agentúry Únie.

nariadi delegovanému európskemu prokurátorovi, aby prípad s obžalobou predložil príslušnému vnútroštátnemu súdu alebo odovzdal naspäť na ďalšie vyšetrowanie. Príslušnému vnútroštátnemu súdu môže prípad predložiť aj európsky prokurátor.

3. V obžalobe predloženej príslušnému vnútroštátnemu súdu sa uvedú dôkazy, ktoré sa použijú v súdnom konaní.

4. Príslušný vnútroštátny súd bude určený na základe týchto kritérií v poradí podľa dôležitosti:

a) miesto, kde bol trestný čin spáchaný, alebo v prípade viacerých trestných činov miesto, kde bola spáchaná väčšina trestných činov;

b) miesto, kde má obvinená osoba svoj obvyklý pobyt;

c) miesto, kde sa nachádzajú dôkazy;

d) miesto, kde majú obvyklý pobyt priame obete.

5. Ak je to potrebné na účely vymáhania, následných administratívnych krokov alebo monitorovania, európsky prokurátor informuje o obžalobe príslušné vnútroštátne orgány, zainteresované osoby a príslušné inštitúcie, orgány a agentúry Únie.

Článok 28

Zmena 5

Návrh nariadenia

1. Európsky prokurátor zamietne prípad, keď sa trestné stíhanie stane nemožné z akéhokoľvek z týchto dôvodov:

a) úmrtie podozrivej osoby;

Pozmeňujúci návrh

1. Európsky prokurátor zamietne prípad, keď sa trestné stíhanie stane nemožné z akéhokoľvek z týchto dôvodov:

a) úmrtie podozrivej osoby;

- b) správanie, ktoré viedlo k vyšetrovaniu, nepredstavuje trestný čin;
- c) amnestia alebo imunita udelená podozrivej osobe;
- d) uplynutie vnútroštátnej premlčacej lehoty na trestné stíhanie;
- e) podozrivá osoba už bola v Únii s konečnou platnosťou zbavená viny alebo uznaná vinnou na základe rovnakých skutočností, alebo sa prípad vyriešil podľa článku 29.

2. Európsky prokurátor môže prípad zamietnuť **z akéhokoľvek z týchto dôvodov**:

a) trestný čin je menej závažným priestupkom podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa implementuje smernica 2013/XX/EÚ o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva;

b) *nedostatok relevantných dôkazov*.

3. Európska prokuratúra môže prípady, ktoré zamietla, postúpiť úradu OLAF alebo príslušným vnútroštátnym administratívnym alebo súdnym orgánom na vymáhanie, ďalšie administratívne následné kroky alebo monitorovanie.

4. V prípade, že sa vyšetrovanie začalo na základe informácií predložených poškodenou stranou, Európska prokuratúra informuje túto stranu o zamietnutí.

- b) správanie, ktoré viedlo k vyšetrovaniu, nepredstavuje trestný čin;
- c) amnestia alebo imunita udelená podozrivej osobe;
- d) uplynutie vnútroštátnej premlčacej lehoty na trestné stíhanie;
- e) podozrivá osoba už bola v Únii s konečnou platnosťou zbavená viny alebo uznaná vinnou na základe rovnakých skutočností, alebo sa prípad vyriešil podľa článku 29;

f) *po úplnom, komplexnom a primeranom vyšetrovaní Európskej prokuratúry chýbajú relevantné dôkazy*.

2. Európsky prokurátor môže prípad zamietnuť, **ak** trestný čin je menej závažným priestupkom podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa implementuje smernica 2013/XX/EÚ o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom trestného práva;

3. Európska prokuratúra môže prípady, ktoré zamietla, postúpiť úradu OLAF alebo príslušným vnútroštátnym administratívnym alebo súdnym orgánom na vymáhanie, ďalšie administratívne následné kroky alebo monitorovanie.

4. V prípade, že sa vyšetrovanie začalo na základe informácií predložených poškodenou stranou, Európska prokuratúra informuje túto stranu o zamietnutí.

Článok 29

Zmena 6

Návrh nariadenia

1. Ak sa prípad **nezamietol a splnilo by to účel riadneho výkonu spravodlivosti**, môže Európska prokuratúra podozrivej osobe po nahradení škôd navrhnúť, že zaplatí jednorazovú pokutu, po zaplatení ktorej bude prípad s konečnou platnosťou zamietnutý (transakcia). Ak podozrivá osoba súhlasí, zaplatí Únii jednorazovú pokutu.
2. Európska prokuratúra dohliada na inkaso finančnej platby, ktorá je súčasťou transakcie.
3. Ak podozrivá osoba akceptuje transakciu a zaplatí, európsky prokurátor s konečnou platnosťou zamietne prípad a oficiálne o tom informuje príslušné vnútroštátne orgány presadzovania práva a súdne orgány, ako aj príslušné inštitúcie, orgány a agentúry Únie.
4. **Na zamietnutie uvedené v odseku 3 sa nevzťahuje súdne preskúmanie.**

Článok 30

Zmena 7

Návrh nariadenia

1. Dôkazy predložené Európskou prokuratúrou súdu prvého stupňa, ak sa tento súd domnieva, že ich pripustenie nemá nepriaznivý vplyv na spravodlivosť konania alebo na právo na obhajobu zakotvené v **článkoch 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie, sa pripustia v súdnom konaní bez validácie alebo podobného právneho postupu, aj keď sa vo vnútroštátnych právnych**

Pozmeňujúci návrh

1. Ak sa prípad **nemôže zamietnuť podľa článku 28 [...] a ak by bol trest odňatia slobody neprimeraný, hoci by sa takéto konanie v plnej miere dokázalo na súde**, môže Európska prokuratúra podozrivej osobe po nahradení škôd navrhnúť, že zaplatí jednorazovú pokutu, po zaplatení ktorej bude prípad s konečnou platnosťou zamietnutý (transakcia). Ak podozrivá osoba súhlasí, zaplatí Únii jednorazovú pokutu.
2. Európska prokuratúra dohliada na inkaso finančnej platby, ktorá je súčasťou transakcie.
3. Ak podozrivá osoba akceptuje transakciu a zaplatí, európsky prokurátor s konečnou platnosťou zamietne prípad a oficiálne o tom informuje príslušné vnútroštátne orgány presadzovania práva a súdne orgány, ako aj príslušné inštitúcie, orgány a agentúry Únie.

Pozmeňujúci návrh

1. Dôkazy predložené Európskou prokuratúrou súdu prvého stupňa **sa pripustia**, ak sa tento súd domnieva, že ich pripustenie nemá nepriaznivý vplyv na spravodlivosť konania alebo na právo na obhajobu zakotvené v **Charte základných práv Európskej únie a záväzkoch členských štátov podľa článku 6 ZEÚ**.

predpisoch členského štátu, v ktorom sa súd nachádza, ustanovujú odlišné pravidlá pre zhromažďovanie alebo predkladanie týchto dôkazov.

2. Pripustením dôkazov nie je dotknutá právomoc vnútroštátnych súdov voľne posúdiť dôkazy predložené Európskou prokuratúrou v súdnom konaní.

2. Pripustením dôkazov nie je dotknutá právomoc vnútroštátnych súdov voľne posúdiť dôkazy predložené Európskou prokuratúrou v súdnom konaní.

Článok 33

Zmena 8

Návrh nariadenia

1. Podozrivé a obvinené osoby zapojené do konaní Európskej prokuratúry majú pri vypočúvaní ***v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi*** právo odoprieť výpoveď, pokiaľ ide o skutočnosti, zo spáchania ktorých sú podozriví, a musia byť informovaní, že nemajú povinnosť svedčiť proti sebe.

2. Podozrivé a obvinené osoby sa pokladajú za nevinné, pokiaľ neboli uznané vinnými ***podľa vnútroštátnych právnych predpisov***.

Pozmeňujúci návrh

1. Podozrivé a obvinené osoby zapojené do konaní Európskej prokuratúry majú pri vypočúvaní právo odoprieť výpoveď, pokiaľ ide o skutočnosti, zo spáchania ktorých sú podozriví, a musia byť informovaní, že nemajú povinnosť svedčiť proti sebe.

2. Podozrivé a obvinené osoby sa pokladajú za nevinné, pokiaľ neboli uznané vinnými.

Článok 34

Zmena 9

Návrh nariadenia

Každá osoba podozrivá alebo obvinená z trestného činu patriaceho do právomoci Európskej prokuratúry má ***v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi*** právo na poskytnutie bezplatnej alebo čiastočne bezplatnej právnej pomoci od vnútroštátnych orgánov, ak nemá dostatok prostriedkov na jej zaplatenie.

Pozmeňujúci návrh

Každá osoba podozrivá alebo obvinená z trestného činu patriaceho do právomoci Európskej prokuratúry má právo na poskytnutie bezplatnej alebo čiastočne bezplatnej právnej pomoci od vnútroštátnych orgánov, ak nemá dostatok prostriedkov na jej zaplatenie.

Návrh nariadenia

1. Európska prokuratúra *sa na účely súdneho preskúmania pri prijímaní procesných opatrení v rámci vykonávania jej funkcií* považuje za vnútroštátny orgán.

2. *Keď sa na základe tohto nariadenia uplatňujú ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, tieto ustanovenia sa na účely článku 267 zmluvy nepovažujú za právne predpisy Únie.*

Pozmeňujúci návrh

Na účely súdneho preskúmania sa Európska prokuratúra považuje za vnútroštátny orgán pri dodržiavaní všetkých procesných opatrení, ktoré prijíma počas svojho pôsobenia pred príslušným súdom prvej inštancie. Pri všetkých iných činoch alebo zanedbaniach sa Európska prokuratúra považuje za orgán Únie.

Návrh nariadenia

Administratívna činnosť Európskej prokuratúry podlieha vyšetrovaniu európskeho ombudsmana v súlade s článkom 228 zmluvy.

Pozmeňujúci návrh

Európska prokuratúra podlieha vyšetrovaniu európskeho ombudsmana *vo vzťahu k nesprávnym úradným postupom* v súlade s článkom 228 zmluvy.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Zriadenie Európskej prokuratúry predstavuje krok vpred v procese spolupráce medzi členskými štátmi v oblasti trestného súdnictva. Európsky parlament bol vyzvaný, aby sa vyjadril k legislatívnemu návrhu, ktorý v období fiškálnej konsolidácie tlmočí skutočnú požiadavku občanov na ochranu finančných záujmov Európskej únie. Okrem toho 500 miliónov EUR, o ktoré je každoročne ukrátená oblasť dobrých životných podmienok a verejnoprospešných služieb, si zasluhuje európsku reakciu.

Cieľom tohto dokumentu je – v súlade s postupmi stanovenými v Lisabonskej zmluve – vypracovať rad návrhov a poskytnúť presné údaje politického charakteru o texte navrhovanom Komisiou, ktoré môžu byť predmetom starostlivého zváženia zo strany Rady. Spravodajca vyzýva na väčšie zapojenie Európskeho parlamentu do diskusie o podobe tohto návrhu, ako aj na podrobné prerokovanie pripomienok a navrhnutých riešení spolutvorcom právnych predpisov.

Spravodajca sa tiež domnieva, že koordinácia s Eurojustom, úradom OLAF a Europolom bude funkčná a doplnková k trestnému stíhaniu, vzhľadom na plne rozvinutú súdnu spoluprácu v trestných veciach, ktoré spája do jedného celku významné skúsenosti jednotlivých členských štátov vrátane účasti všetkých členských štátov, ak je to možné.

Je potrebné predovšetkým revidovať prostriedky nápravy, pokiaľ ide o určenie právomoci súdu, trestné činy, na ktorých vyšetrovanie sa vzťahuje doplnková právomoc Európskej prokuratúry, vyšetrovacie opatrenia, prípustnosť dôkazov, ako aj ukončenie vyšetrovania.

Okrem toho, pokiaľ ide o procesné záruky, poukazuje sa na súbor zásad a práv, ktoré posilňujú ochranu podozrivých osôb bez oslabenia účinku vyšetrovania a trestania trestných činov.

Napokon, spravodajca navrhuje efektívnu a jednoduchú štruktúru, ktorá zaručí prísne normy nezávislosti, skúsenosti a profesionality a spája potrebu rýchleho rozhodovania s presnosťou vyšetrovania a znalosťami podmienok v jednotlivých členských štátoch, v ktorých boli trestné činy spáchané.

18.2.2014

STANOVISKO VÝBORU PRE KONTROLU ROZPOČTU (*)

pre Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

k návrhu nariadenia Rady o zriadení Európskej prokuratúry
(COM(2013)0534 – C7 – 2013/0255(APP))

Spravodajkyňa výboru požiadaneho o stanovisko(*): Ingeborg Gräßle

(*) Pridružený výbor – článok 50 rokovacieho poriadku

NÁVRHY

Výbor pre kontrolu rozpočtu vyzýva Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do svojej predbežnej správy tieto návrhy:

Odporúčania

1. podporuje prístup Komisie, podľa ktorého majú rámec a mandát Európskej prokuratúry predovšetkým za úlohu chrániť finančné záujmy Únie proti podvodom a iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim rozpočet EÚ, ako je stanovené v článku 86 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ);
2. vyzýva Radu, aby objasnila právomoci každého existujúceho orgánu zodpovedného za ochranu finančných záujmov Únie; poukazuje, že je nanajvýš dôležité, aby sa ďalej definoval a jasne vymedzil vzťah medzi Európskou prokuratúrou a inými existujúcimi orgánmi, ako sú Eurojust a Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF); zdôrazňuje, že Európska prokuratúra by mala využiť dlhoročné odborné znalosti úradu OLAF týkajúce sa vedenia vyšetrovaní na vnútroštátnej úrovni aj na úrovni Únie v oblastiach súvisiacich s ochranou finančných záujmov Únie vrátane korupcie; zdôrazňuje najmä, že by Rada mala objasniť komplementaritu medzi činnosťami úradu OLAF a Európskou prokuratúrou, čo sa týka „interných“ a „externých“ vyšetrovaní; zdôrazňuje, že súčasný návrh Komisie neobjasňuje ani vzťah medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou ani spôsob, akým sa majú viesť interné vyšetrovania v rámci inštitúcií EÚ; v tejto súvislosti žiada, aby na základe zmien v článku 11 písm. a) Protokolu o výsadách

a imunitách Európskej únie a v článku 19 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie boli úradníci EÚ postavení na úroveň ostatných občanov EÚ, čo by umožnilo okamžité konanie Európskej prokuratúry;

3. domnieva sa, že by sa mala vykonať ďalšia analýza súbežného fungovania úradu OLAF, Eurojustu a Európskej prokuratúry s cieľom minimalizovať riziko konfliktu pôsobností; vyzýva Radu, aby objasnila príslušné právomoci týchto orgánov, stanovila možné spoločné právomoci a nedostatky a v prípade potreby navrhla prostriedky nápravy;
4. zároveň vyzdvihuje, že by sa mali ďalej zdôrazniť a objasniť doplňujúce a doplnkové právomoci príslušných vnútroštátnych orgánov a Európskej prokuratúry s cieľom vyhnúť sa akejkoľvek neúčinnosti ich činností alebo akémukoľvek prekryvaniu sa nákladov na činnosti na oboch úrovniach; žiada, aby sa v tomto zmysle vypracovala analýza; vyzýva Radu, aby zvážila možnosť zavedenia evokačného práva, na základe ktorého by orgány presadzovania práva v členských štátoch museli byť Európskou prokuratúrou informované o jej vyšetrovaní a musela by sa im poskytnúť možnosť vyšetriť a stíhať trestné činy, ktoré vplyvajú na finančné záujmy Únie, vrátane prípadov, keď Európska prokuratúra ešte nezačala vyšetrowanie alebo takéto vyšetrowanie uzavrela bez prijatia následných opatrení;
5. považuje postup pri vymenovávaní Európskej prokuratúry, aký sa uvádza v návrhu Komisie, za nedemokratický a neprehľadný; žiada, aby Parlament v postupe vymenovávania zohrával ústrednejšiu úlohu a predovšetkým bol oprávnený vymenovať polovicu členov výberovej komisie, ktorá zodpovedá za návrh užšieho zoznamu kandidátov; upozorňuje, že na zabezpečenie nezávislosti by hlavný prokurátor mal byť vymenovaný na základe spoločnej dohody medzi Parlamentom a Radou; navrhuje, aby nariadenie o Európskej prokuratúre obsahovalo aj formálny postup pri rozpúšťaní Európskej prokuratúry; v tomto smere považuje súčasné ustanovenia stanovené v článku 8 návrhu Komisie za nedostatočné;
6. víta myšlienku zakorenenia Európskej prokuratúry do existujúcich decentralizovaných štruktúr zapojením vyslaných národných prokurátorov ako „osobitných poradcov“; považuje za potrebné viac sa venovať nezávislosti vyslaných prokurátorov vo vzťahu k vnútroštátnemu súdnictvu, ako aj transparentnosti výberových konaní s cieľom vyhnúť sa akémukoľvek náznaku zvýhodňovania zo strany Európskej prokuratúry; žiada, aby sa vypracovala analýza, ktorá by posúdila náklady na vytvorenie Európskej prokuratúry vzhľadom na rozpočet EÚ popri akýchkoľvek vedľajších vplyvoch na rozpočty členských štátov; požaduje, aby táto analýza posúdila aj prínosy;
7. žiada, aby sa vzhľadom na to, že niektoré členské štáty sa pravdepodobne nezapoja do realizácie návrhu o Európskej prokuratúre, vypracovala analýza, ktorá by objasnila, aké oddelenia úradu OLAF a ktorí zamestnanci budú presunutí do Európskej prokuratúry a ktorí ostanú v rámci úradu OLAF; žiada, aby sa úradu OLAF zachovali prostriedky potrebné na boj proti podvodom, lebo táto činnosť nespadá do mandátu Európskej prokuratúry;
8. poukazuje na to, že úrad OLAF bude mať naďalej právomoc v prípade tých členských štátov, ktoré sa nezúčastnia na vytvorení Európskej prokuratúry, a že by sa im mala poskytnúť rovnocenná úroveň procesných záruk;

9. vyzýva preto Komisiu, aby do návrhu zahrnula spolu so zmenami týkajúcimi sa nariadenia o úrade OLAF, ktoré vyplývajú z vytvorenia Európskej prokuratúry, dostatočné procesné záruky vrátane možnosti súdneho preskúmania opatrení, ktoré úrad OLAF prijal v rámci vyšetrovania;
10. vyzýva Radu a Komisiu, aby objasnili, ako by Európska prokuratúra fungovala a bola financovaná v prípade, že by sa návrh Komisie vykonal postupom posilnenej spolupráce, ako to umožňujú článok 20 a články 326 až 334 ZFEÚ;
11. vyzýva Radu, aby v duchu hlbokej úcty k zásadám právneho štátu zobrala do úvahy nasledujúce odporúčania:
 - a. Európska prokuratúra by sa mala pri práci striktne pridržiavať pravidiel spravodlivosti, pričom je nutné objasniť ex ante zásadu povinného stíhania; Európska prokuratúra by mala stíhať každý údajný priestupok v rámci svojich právomocí na základe transparentných a objektívnych kritérií, ktoré stanovila, ktorý súd bude príslušný rozhodovať;
 - b. vecná pôsobnosť právomoci a predovšetkým doplnkovej právomoci Európskej prokuratúry by mala byť definovaná čo najpresnejšie a najjednoduchšie, aby sa zabezpečilo jednotné uplatňovanie v každom členskom štáte a Európskej prokuratúre sa umožnilo účinne vykonávať jej mandát, a mala by byť neoddeliteľne spojená s ochranou finančných záujmov Únie; s týmto cieľom Parlament navrhuje dôkladne preskúmať definíciu doplnkovej právomoci, ktorá je stanovená v článku 13 návrhu Komisie;
 - c. vyšetrovacie nástroje dostupné Európskej prokuratúre by mali byť homogénne a zakladať sa na právnych ustanoveniach EÚ platných v celom jednotnom priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti; okrem toho by mali byť v súlade s právnymi predpismi členských štátov, v ktorých je údajný trestný čin stíhaný;
 - d. mal by sa vypracovať špeciálny súbor pravidiel na úrovni Únie, aby sa posilnila ochrana údajov a zabezpečila sa harmonizovaná ochrana informátorov;
 - e. predovšetkým vyšetrovacie nástroje, ktoré narúšajú súkromie, by mali podliehať súdnemu súhlasu príslušných vnútroštátnych súdov v súlade s harmonizovanými a rámcovými normami a kritériami stanovenými na úrovni Únie; rozhodnutia, ktoré výrazne zasahujú do základných slobôd jednotlivcov, by mali podliehať odvolaniu na vyššom súde a ako posledná možnosť na Súdnom dvore Európskej únie;
 - f. prípustnosť dôkazov získaných Európskou prokuratúrou v rozpore s vnútroštátnym právom, ako je stanovené v odôvodnení 32 a článku 30 návrhu Komisie, by mala byť rozhodne zamietnutá s cieľom vyhnúť sa súbežnému uplatňovaniu dvoch rôznych práv v členských štátoch, chrániť procesné práva dotknutých ľudí a posilniť právnu istotu činností Európskej prokuratúry;
 - g. aby Európska prokuratúra mohla úspešne vykonávať vyšetrovania, musí byť dôkladne oboznámená s právnym systémom dotknutých krajín; organizačná štruktúra Európskej prokuratúry by preto mala zaistiť na centrálnej úrovni odborné znalosti

týkajúce sa právneho systému každého členského štátu vrátane ich príslušných procedurálnych a základných práv; organizačná štruktúra by mala dodržiavať zásadu efektívnosti nákladov a minimálne ovplyvňovať rozpočet EÚ;

- h. rozhodnutia Európskej prokuratúry týkajúce sa výberov fóra, odmietnutia prípadov a transakcií by mali podliehať odvolaniu na vyššom súde a ako posledná možnosť na Súdnom dvore Európskej únie;
 - i. povinnosti uložené vnútroštátnym orgánom informovať Európsku prokuratúru o akomkoľvek správaní, ktoré by mohlo predstavovať trestný čin patriaci do jej pôsobnosti, by mali byť zosúladené s existujúcimi povinnosťami na úrovni členských štátov, nepresahovať ich a rešpektovať nezávislosť týchto orgánov;
 - j. malo by sa zabezpečiť rešpektovanie zásady ne bis in idem;
12. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že návrh o Európskej prokuratúre nesprevádza návrh na zriadenie Európskeho trestného súdu ako osobitného súdu pri Všeobecnom súde, ktorý by sa mal vytvoriť v súlade s článkom 257 ZFEÚ, ani návrh na európsky rámec procesného práva; žiada, aby bola v tomto zmysle vypracovaná analýza;
13. žiada, aby sa v rozpočte EÚ vytvoril rozpočtový riadok s cieľom udeliť právnu pomoc jednotlivcom v núdzi stíhaným Európskou prokuratúrou;
14. zdôrazňuje, že všetky činnosti Európskej prokuratúry by mali zladať potrebu právnej istoty s ochranou osobných údajov a mali by byť v súlade s najvyššími normami v oblasti práv na obhajobu, a to s prihliadnutím na to, že plán na posilnenie procesných práv v trestnom konaní nebol ešte dokončený a v súvislosti s týmito právami sa iba odkazuje na vnútroštátne právne systémy; požaduje, aby sa pri náboře pracovníkov Európskej prokuratúry zabezpečilo vyvážené zemepisné a rodové zastúpenie na všetkých hierarchických úrovniach;
15. vyzýva Radu na úzku spoluprácu s Parlamentom počas rokovaní o legislatívnom návrhu na zriadenie Európskej prokuratúry; je presvedčený, že počas rokovaní ostanú zásady uvedené v návrhu Komisie – ktorý je založený na komplexnom posúdení vplyvu vrátane porovnávacej analýzy súčasných právnych systémov a zelenej knihy – aj naďalej základom pre otvorené a transparentné rokovania medzi členskými štátmi a poskytnú konštruktívnu inšpiráciu na zriadenie Európskej prokuratúry;
16. vyzýva Radu, aby venovala dostatočný čas dôkladnému posúdeniu návrhu Komisie a nehrnula sa ukončiť svoje rokovania; zdôrazňuje, že sa treba vyhnúť predčasnému prechodu na postup posilnenej spolupráce;
17. vyzýva Radu, aby ďalej zvyšovala účinnosť a efektívnosť príslušných súdnych dvorov v členských štátoch, ktoré sú nevyhnutné pre úspech projektu Európskej prokuratúry.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	18.2.2014
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 21 - : 4 0 : 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Bogusław Liberadzki, Jan Mulder, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Philip Bradbourn, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Peter Jahr, Iosif Matula, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid

22.1.2014

STANOVISKO VÝBORU PRE ROZPOČET

pre Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

k návrhu nariadenia Rady o zriadení Európskej prokuratúry
(COM(2013)0534 – C7-0000/2013 – 2013/0255(APP))

Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko: Alain Lamassoure

PA_Consent_Interim

NÁVRHY

Výbor pre rozpočet vyzýva Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do svojej správy tieto návrhy:

Odôvodnenia

- A. keďže podľa zmlúv sú EÚ a jej členské štáty spoločne zodpovedné za ochranu finančných záujmov Únie a boj proti podvodom a keďže pre dosiahnutie týchto cieľov má zásadný význam úzka spolupráca medzi Komisiou a členskými štátmi;
- B. keďže členské štáty nesú hlavnú zodpovednosť za plnenie približne 80 % rozpočtu Únie, ako aj za výber vlastných zdrojov, ako je stanovené v rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom¹, ktoré bude onedlho nahradené rozhodnutím Rady o zmenenom návrhu rozhodnutia Rady o systéme vlastných zdrojov Európskej únie (COM(2011)739 final) predloženom Komisiou;
- C. keďže je rovnako dôležité zabezpečiť ochranu finančných záujmov Únie tak na úrovni výberu zdrojov EÚ, ako aj na úrovni výdavkov;

Odporúčania

- 1. berie na vedomie myšlienku založiť Európsku prokuratúru na existujúcich štruktúrach, čo by bolo riešenie, ktoré podľa očakávaní Komisie nespôsobí Únii ani jej členským štátom žiadne podstatné nové náklady, pretože administratívnu činnosť prokuratúry zabezpečí Eurojust a ľudské zdroje jej poskytnú existujúce subjekty ako OLAF;
- 2. vyjadruje pochybnosti v súvislosti s argumentom týkajúcim sa nákladovej efektívnosti

¹ Ú. v. EÚ L 163, 23.6.2007, s. 17.

predloženým v návrhu, pretože ak má Európska prokuratúra vykonávať účinné vyšetrovanie a stíhanie, mala by vytvoriť špecializované oddelenia (jedno na každý členský štát), ktoré musia disponovať rozsiahlymi poznatkami o vnútroštátnom právnom rámci;

3. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že návrh nezahŕňa prehľad ľudských zdrojov, ktoré potrebuje úrad OLAF na vykonávanie zostávajúcich dôležitých činností zameraných proti podvodom v tých oblastiach, ktoré nebudú spadať do právomoci Európskej prokuratúry;
4. naďalej vyjadruje znepokojenie súvisiace s tým, že niektoré členské štáty nepodporia tento európsky prístup, alebo sa na ňom nebudú podieľať; upozorňuje, že každá neúčast' členských štátov povedie k vytvoreniu dvojitého štruktúry a následne si vyžiada dodatočné zdroje;
5. vyjadruje znepokojenie nad tým, že návrh vychádza z predpokladu, že administratívne služby, ktoré poskytuje Eurojust, nebudú mať na túto decentralizovanú agentúru žiadny vplyv vo finančnej ani personálnej oblasti; preto sa domnieva, že je finančný výkaz zavádzajúci; v tejto súvislosti zdôrazňuje svoju žiadosť, aby Komisia predložila aktualizovaný finančný výkaz zohľadňujúci prípadné zmeny zákonodarcu pred uzatvorením legislatívneho procesu;
6. nedostal žiadne jasné informácie o tom, či sa na Európsku prokuratúru ako na novozriadený orgán vzťahuje znížovanie stavu zamestnancov plánované pre všetky inštitúcie a orgány Únie; takýto prístup by nepodporil;
7. považuje za nevyhnutné vytvoriť čo najlepšie synergie medzi Európskou prokuratúrou, OLAF-om, Eurojustom a príslušnými orgánmi v členských štátoch a zabezpečiť nepretržitú úzku spoluprácu medzi týmito orgánmi;
8. zdôrazňuje dôležitosť kontrol zákonnosti všetkých opatrení a činností vykonávaných Európskou prokuratúrou; vyjadruje presvedčenie, že tieto kontroly zákonnosti môže vykonávať len Súdny dvor Európskej únie; je si zároveň plne vedomý, že na Súdnom dvore je viac než 2000 nedoriešených prípadov, čo si bude vyžadovať zvýšenie jeho efektivity, ak mohol vyriešiť nové, ako aj nedokončené úlohy;
9. so znepokojením berie na vedomie navrhovanú štruktúru Európskej prokuratúry, ktorá môže viesť k prekryvaniu a konkurujúcim štruktúram, násobeniu a rozptýleniu úloh a problémom s konkrétnou zodpovednosťou, čo by mohlo oslabiť jej právnu vierohodnosť;
10. vzhľadom na vyššie uvedené právne pochybnosti preto navrhuje, aby gestorský výbor zvážil odloženie čítania návrhu až na obdobie po voľbách do Európskeho parlamentu, a to s cieľom väčšmi zapojiť ďalšie príslušné výbory a zabezpečiť, aby návrh primerane zohľadňoval nielen zásadu subsidiarity, ale aj právnu vhodnosť navrhovaného právneho rámca;
11. zdôrazňuje, že žiadnym rozhodnutím legislatívneho orgánu týkajúcim sa návrhu nariadenia nesmú byť dotknuté rozhodnutia rozpočtového orgánu v rámci ročného

rozpočtového postupu.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	22.1.2014
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 27 - : 1 0 : 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, José Manuel Fernandes, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, George Lyon, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Andrej Plenković, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Oleg Valjalo, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Maria Da Graça Carvalho, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis

12.2.2014

STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVNE VECI

pre Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

k návrhu nariadenia Rady o zriadení Európskej prokuratúry
(COM(2013)0534 – C7-0000/2014 – 2013/0255(APP))

Spravodajkyňa výboru požiadaneho o stanovisko: Evelyn Regner

NÁVRHY

Výbor pre právne veci vyzýva Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do svojej správy tieto návrhy:

Odôvodnenia

A. keďže zásada vzájomného uznávania by sa mala stať základom justičnej spolupráce v trestných veciach a mala by sa považovať za hybnú silu integrácie európskeho trestného práva,

Odporúčania

1. žiada Radu, aby pri posudzovaní návrhu Komisie zohľadnila tieto odporúčania:
 - (i) vopred by sa mali jasne stanoviť kritériá upravujúce doplnkovú právomoc Európskej prokuratúry podľa článku 13. To predovšetkým značí:
 - a) v prípade trestných činov uvedených v článku 13 by malo ísť len o činy stanovené v legislatívnych aktoch Únie;
 - b) takéto trestné činy by sa mali považovať za „neoddeliteľne spojené“ s trestnými činmi uvedenými v článku 12 vždy, keď prispievajú k ich spáchaniu alebo keď sú spáchané s cieľom zaistiť ich beztrestnosť;
 - c) podmienka, aby trestné činy uvedené v článku 12 prevládali, by mala zahŕňať aj kvalitatívne, a nielen kvantitatívne hodnotenie;
 - d) podmienka, aby sa trestné činy uvedené v článku 13 zakladali na identických skutočnostiach, by sa mala vypustiť, tak aby sa doplnková právomoc vzťahovala tak na prípady, keď sa ten istý páchateľ dopustí niekoľkých

samostatných trestných činov, ako aj na prípady, keď je ten istý čin porušením niekoľkých rozličných ustanovení;

- (ii) vzťahy Európskej prokuratúry s Eurojustom, Europolom a úradom OLAF by sa mali v čo najvyššej možnej miere upraviť v nariadení, ktorým sa zriaďuje Európska prokuratúra. Dohody uvedené v článkoch 57 a 58 návrhu by sa preto mali vzťahovať len na čisto praktické opatrenia;
 - (iii) Európska prokuratúra nesmie v žiadnom prípade uplatňovať svoje právomoci, pokiaľ ide o trestné činy spáchané predtým, než sa stane plne funkčnou. Článok 71 návrhu sa musí zodpovedajúcim spôsobom zmeniť;
 - (iv) s cieľom zaručiť väčšiu právnu istotu sa musí v súlade so zásadou zákonného sudcu určiť ex ante príslušná jurisdikcia. Článok 27 návrhu by sa mal zodpovedajúcim spôsobom zmeniť;
 - (v) aby sa predišlo javu účelovej voľby právomoci (tzv. forum shopping), musí sa zabezpečiť jednotnosť vyšetrovacích nástrojov a ich zlučiteľnosť so súdnymi systémami členských štátov;
2. víta skutočnosť, že podľa režimu uplatniteľného na mimozmluvnú zodpovednosť Európskej prokuratúry prislúcha rozhodovacia právomoc v sporoch o náhradu škôd Súdnemu dvoru, a to za podobných podmienok, aké sú stanovené v článku 268 ZFEÚ; upozorňuje však na skutočnosť, že žaloby o mimozmluvnú zodpovednosť Európskej prokuratúry a žaloby o neplatnosť jej procesných opatrení vrátane tých, z ktorých môže vyplývať právo na náhradu škôd, by prerokovali dva odlišné sudy – na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni;
 3. vyzýva Komisiu, aby vytvorila ucelený legislatívny rámec pre Európsku prokuratúru a Eurojust, v ktorom sa zohľadnia rozličné funkcie oboch orgánov, ako sú ustanovené v článkoch 85 a 86 ZFEÚ;
 4. odporúča, aby Komisia podľa ustanovení článku 86 ods. 1 ZFEÚ, na základe ktorého môže Rada vytvoriť Európsku prokuratúru „z Eurojustu“, stanovila jednoduchý presun finančných zdrojov na Európsku prokuratúru z úradu OLAF a aby Európska prokuratúra využila odborné znalosti a pridanú hodnotu zamestnancov Eurojustu;
 5. naliehavo vyzýva Komisiu, aby v prípade členských štátov, ktoré sa rozhodnú pre neúčast', alebo v prípade posilnenej spolupráce nadviazanej v súlade s článkom 86 ods. 1 ZFEÚ, predložila vhodné návrhy s cieľom regulovať justičnú spoluprácu medzi zúčastnenými a nezúčastnenými členskými štátmi, a to s osobitným zreteľom na prípady, keď dôjde k spáchaniu cezhraničných trestných činov alebo keď páchatelia pochádzajú z nezúčastnených členských štátov;
 6. vyjadruje poľutovanie nad tým, že vychádzajúc zo súčasných skúseností so vzájomným uznávaním možno len ťažko očakávať, že členské štáty budú ochotné uznávať a akceptovať dôkazy zozbierané v iných členských štátoch podľa podstatne odlišných noriem; poukazuje na to, že rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi

jednotlivých členských štátov sú obzvlášť markantné, pokiaľ ide o osobitné vyšetrovacie techniky, keďže sa často stáva, že v niektorých členských štátoch je určitá technika prísne regulovaná, zatiaľ čo v iných nie je regulovaná vôbec;

7. zastáva názor, že Európska prokuratúra by sa mohla pripojiť ku kolégiu Eurojustu ako jeho mimoriadny člen vždy, keď sa rokuje o otázkach týkajúcich sa ochrany finančných záujmov Únie;
8. domnieva sa, že rozsah pôsobnosti vnútroštátneho procesného práva by sa mal dôkladne preskúmať a prípadne obmedziť, keďže variabilná geometria, pokiaľ ide o právomoci Európskej prokuratúry, by narušila jej efektívnosť, nabádala by k účelovej voľbe právomoci (tzv. forum shopping) a zároveň by mala vplyv na práva podozrivej alebo obvinenej osoby;
9. domnieva sa, že pre delegovaných európskych prokurátorov a ich zamestnancov by sa mala jednotným a účinným spôsobom zabezpečiť náležitá odborná príprava v oblasti trestného práva EÚ;
10. víta kurzy odbornej prípravy pre právnikov, ktoré spoločne organizujú Európske združenie súdnych obhajcov (ECBA) a Akadémia európskeho práva (ERA), a nabáda k zabezpečeniu špeciálnych kurzov zameraných na zvýšenie kvality obhajoby v trestných konaniach iniciovaných Európskou prokuratúrou.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	11.2.2014
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 19 - : 4 0 : 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer, Axel Voss
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Sylvie Guillaume, Jan Mulder, Jaroslav Paška

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	20.2.2014
Výsledok záverečného hlasovania	+: 34 -: 7 0: 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Louis Michel, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Janusz Wojciechowski, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Michael Cashman, Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Franziska Keller, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Juan Andrés Naranjo Escobar, Salvador Sedó i Alabart
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Zdravka Bušić, Ingeborg Gräßle, Constanze Angela Krehl